

gezegend zijn deze dagen

- voor *Luc en andere rustelozen* -

kome de vrede met dagen
die niet hoeven: je ontwaakt
en je bent nog even moe

doezel dan maar bij het open
raam, hoor een verre haan,
een merel in een nabije boom

het landschap ademt en zwijgt
en jij hoeft niet meer te doen
dan luisteren, stil in een stoel

gezegend zij deze dag nu je nog
ongewassen mag lezen, de tanden
van je leeshonger zijn wel gepoetst

de gulzige vingernagels van je
schrijven opnieuw bijgeknipt: ruik je
de vrouw aan de riempjes bij de top?

een vrede komt vóór het ongeduld,
je wil weer reiken naar een afwezige,
een lezer of honderd: woorden zijn
broden, je vermenigvuldigt ze elke
dag, je droomt ervan hun water te
veranderen in wijn – dronkenschap

wil je, de roes van drank en meisje
gezetten zoals Omar Khayyàm in
de schaduw van een doek, de kleinste
tent die denkbaar is: meer hoeft niet

in een dag van vrede: tent en brood,
meisje en wijn, rondom de zon
en twee schimmen in de schaduw

bijna gezegend is deze dag, nu nog
de wereld overlaten aan de wereld:
vergeet voor even hoeveel doden
er zijn, vergeet de pijn die schreeuwt
uit miljoenen ogen – blijf deze morgen

in de schaduw waar niets meer hoeft

Staf De Wilde